

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

.....  
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/8325 van de rechtbank 's-Gravenhage,  
nevenzittingsplaats Haarlem, van 1 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 30 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 12 februari 2007 heeft de minister van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 april 2008, verzonden op 7 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit vernietigd doch bepaald dat de rechtsgevolgen ervan in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers  
lid van de enkelvoudige kamer

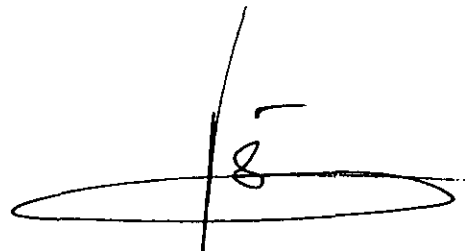
w.g. Vreken  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 oktober 2008

434-572.

Verzonden: 21 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

# uitspraak

## RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 8325

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 1 april 2008**

in de zaak van:

geboren op : van Chinese nationaliteit,  
eiseres,  
gemachtigde: mr. R.S. Nandoe, advocaat te Alkmaar,

tegen:

**de staatssecretaris van Justitie,**  
verweerder,  
gemachtigde: mr. H. van Velzen, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

### 1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 9 september 2005 een aanvraag ingediend tot het wijzigen van het doel van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel "verblijf bij partner" in "verblijf bij minderjarig kind". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 30 oktober 2006 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 24 november 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 12 februari 2007 niet-ontvankelijk verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 22 februari 2007 beroep ingesteld. Dit beroep is door deze rechtbank en nevenzittingsplaats bij uitspraak van 2 november 2007 (AWB 07/8327), met toepassing van artikel 8:54 Awb, ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft eiseres op 14 november 2007 verzet gedaan. Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 24 januari 2008 (AWB 07/8325) is het verzet gegrond verklaard en bepaald dat de uitspraak van 2 november 2007 als vervallen dient te worden beschouwd.
- 1.2 Thans staat opnieuw het beroep van 22 februari 2007 ter beoordeling.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 13 maart 2008. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 07 / 8325

2

## 2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 6:5, eerste lid, aanhef en onder d, Algemene wet bestuursrecht (Awb) bevat het bezwaarschrift tenminste de gronden van het bezwaar. Indien niet is voldaan aan artikel 6:5 Awb kan het bezwaar op grond van artikel 6:6 Awb niet-ontvankelijk worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.3 De rechtbank stelt vast dat aan eiseres, na indiening van het bezwaarschrift op nader in te dienen gronden, bij brief van 5 december 2006 de gelegenheid is geboden om het verzuim, te weten het ontbreken van gronden, binnen veertien dagen na dagtekening van de brief te herstellen.
- 2.4 Verweerder heeft in het bestreden besluit geconcludeerd tot niet-ontvankelijkheid van het bezwaar aangezien de gronden van het bezwaarschrift niet binnen de gestelde termijn alsnog zijn ingediend. Verweerder heeft op grond van artikel 7:3, aanhef en onder a, Awb afgezien van horen.
- 2.5 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat de gronden van het bezwaar, per fax, op 19 december 2006, tijdig zijn ingediend. Ter onderbouwing van dit standpunt heeft eiseres in de bezwaarfase een zogenaamd "TX activiteiten overzicht" van het kantoor van haar gemachtigde overgelegd, waarin een vermelding voorkomt van een fax die op 19 december 2006 om 18:19 uur van de fax van het kantoor van de gemachtigde naar het faxnummer van verweerder is gestuurd. Weliswaar staat het faxnummer van verweerder twee maal achter elkaar vermeld, hetgeen bevreemdt, maar er staat ook dat de fax met goed resultaat is verzonden.
- 2.6 De rechtbank is van oordeel dat uit het faxverzendrapport van de gemachtigde van eiseres niet blijkt welk document aan verweerder is verzonden. Uit dit rapport blijkt slechts dat drie pagina's "OK" zijn verzonden. Hieruit kan niet worden afgeleid dat de nadere gronden van bezwaar, die tezamen met de bijlagen zeven pagina's betreffen, in goede orde zijn ontvangen. De risico's die zijn verbonden aan het per fax verzenden komen voor rekening van de verzender. Dit betekent dat eiseres in beginsel moet aantonen dat de gronden van het bezwaar door haar tijdig zijn ingediend. De rechtbank is, gelet op het hetgeen hiervoor is overwogen, alsmede gelet op de dubbele faxnummervmelding dat ook de gemachtigde van eiseres heeft bevreemd, van oordeel dat eiseres daar niet in is geslaagd.
- 2.7 Nu niet is voldaan aan artikel 6:5, aanhef en onder d, Awb was verweerder ingevolge artikel 6:6 Awb in beginsel bevoegd het bezwaar niet-ontvankelijk verklaren.
- 2.8 Eiseres heeft na het verstrijken van de verzuimtermijn, maar voordat verweerder op het bezwaar heeft beslist, een verklaring van 12 januari 2007 van de oppasmoeder van haar dochter overgelegd en een brief van verweerder van 15 januari 2007, waarin door verweerder de ontvangst van de brief wordt bevestigd. Eiseres heeft in de gronden van

zaaknummer: AWB 07 / 8325

3

haar beroep gesteld dat verweerder in de door haar overgelegde verklaring van 12 januari 2007 aanleiding had moeten zien om haar in bezwaar te horen, alvorens over te gaan tot de niet-ontvankelijk verklaring van het bezwaar, hetgeen verweerder ten onrechte niet heeft gedaan. Ter zitting heeft eiseres in reactie op het verweerschrift toegelicht dat de verklaring van 12 januari 2007 door haar is overgelegd ter onderbouwing van de stelling dat de dochter van eiseres een zelfstandig privé-leven heeft in de zin van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Derhalve is deze verklaring wel degelijk een onderbouwing van het inleidende bezwaar. De rechtbank begrijpt dat eiseres van mening is dat verweerder het bestreden besluit onzorgvuldig heeft voorbereid dan wel niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

- 2.9 Verweerder heeft zich in zijn verweerschrift en ter zitting op het standpunt gesteld dat in het bestreden besluit weliswaar geen overwegingen zijn gewijd aan de overgelegde verklaring van 12 januari 2007, maar dat dit niet hoeft te leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. De verklaring kan immers niet worden opgevat als gronden in de zin van artikel 6:5 van de Awb, omdat deze verklaring eerst na de op 5 december 2006 gegeven hersteltermijn is ontvangen en uit de verklaring niet blijkt tegen welke overwegingen in het initiële besluit wordt opgekomen. Zelfs al zou de rechtbank van oordeel zijn dat de verklaring wel als gronden kan worden aangemerkt dan nog is de verklaring niet binnen de hersteltermijn ingediend hetgeen de niet-ontvankelijkheid onverlet laat. Indien de rechtbank tot de conclusie komt dat het bestreden besluit ontoereikend is gemotiveerd, verzoekt verweerder om na vernietiging van het bestreden besluit de rechtsgevolgen in stand te laten.
- 2.10 De rechtbank overweegt dat de bevoegdheid van artikel 6:6 Awb tot niet-ontvankelijk verklaring van discretionaire aard is, zodat verweerder in de bezwaarfase in de na de verzuimtermijn ingediende verklaring aanleiding had kunnen zien om niet van zijn bevoegdheid tot niet-ontvankelijkverklaring gebruik te maken. In het bestreden besluit heeft verweerder niet inzichtelijk gemaakt of en zo ja op welke wijze de verklaring van 12 januari 2007 bij de beoordeling van het besluit tot niet-ontvankelijk verklaring is betrokken. Op dit punt ontbeert het bestreden besluit een deugdelijke motivering en hierom komt het besluit voor vernietiging in aanmerking.
- 2.11 De rechtbank ziet aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten met toepassing van artikel 8:72, derde lid, Awb. De rechtbank heeft, in het kader van het onderzoek naar de mogelijkheid om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten, betekenis gehecht aan hetgeen verweerder in het verweerschrift en ter zitting naar voren heeft gebracht, te weten dat ook indien de verklaring van 12 januari 2007 als nadere onderbouwing van het bezwaar zou zijn aangemerkt, verweerder niet zou hebben afgezien van niet-ontvankelijk verklaring nu deze verklaring niet binnen de verzuimtermijn was ingediend. Verweerder kan in redelijkheid van deze bevoegdheid gebruik maken. Daarbij heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank van horen kunnen afzien.
- 2.12 De rechtbank zal het beroep van eiseres gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:12 van de Awb. De rechtbank zal de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand laten.
- 2.13 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiseres heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als

zaaknummer: AWB 07 / 8325

4

rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1). Omdat aan eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, wordt dit bedrag op grond van artikel 8:75, tweede lid, Awb betaald aan de griffier.

2.14 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

### 3. Bestissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;
- 3.2 bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;
- 3.3 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem.
- 3.4 draagt de Staat der Nederlanden op € 143,- te betalen aan eiseres als vergoeding voor het betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 1 april 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.S. de Groot, griffier.

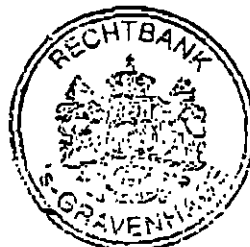



Afschrift verzonden op: 07 APR 2008

Coll: SWLA

#### Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.



Voor eensluidend afschrift.  
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

# LEIJEN & NANDOE

## ADVOCATEN

Varneboek 17, 1815 HA Alkmaar, Telefoon: (072) 515 47 17, Fax: (072) 511 10 22, E-mail [leijennandoe@leijennandoe.nl](mailto:leijennandoe@leijennandoe.nl)

Mr M.J.A. Leijen  
Mr R.S. Nandoe  
Mr Astrid Spel

Juridisch medewerkers  
Drs K.E.M. de Wit

website: [www.leijen.nandoe.nl](http://www.leijen.nandoe.nl)

Afdeling bestuursrecht Raad van State  
Postbus 20019  
2500 EA DEN HAAG

tevens per fax: 070-3651380

<b>RAAD VAN STATE</b>	
INGEKOMEN	
5 MEI 2008	
ZAAKNR.	200805357
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: 07-3742-N

Alkmaar, 5 mei 2008


Betreft:

Edelachtbare Vrouwe, Heer,

Hierbij zend ik u een door mij namens appellante vervaardigd hoger beroepschrift.

Wilt u mij de ontvangst van dit hoger beroepschrift schriftelijk bevestigen?

Hoogachtend,

  
R.S. Nandoe

**LEIJEN & NANDOE**

ADVOCATEN

Aan  
de Afdeling Rechtspraak  
van de Raad van State  
te:  
GRAVENHAGE

<b>RAAD VAN STATE</b>	
INGEKOMEN	
- 5 MEI 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft te kennen:

geboren van Chinese nationaliteit, wonende aan de , te dezer zake domicilie kiezend te Alkmaar aan het Varnebroek 17 (1815 HA), ten kantore van haar advocaat mr R.S. Nandoe, die terzake tot haar gemachtigde wordt gesteld. Mr Nandoe verklaart bij deze door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep in te stellen.

1. Appellante tekent hierbij hoger beroep aan tegen de uitspraak van rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, van 1 april 2008, verzonden op 7 april 2008 (bijslage 1).

2. De grief richt zich tegen overwegingen 2.11 en 2.12 van de uitspraak. De rechtbank geeft aan aanleiding te zien om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten met toepassing van artikel 8:72, derde lid, Awb. De rechtbank heeft, in het kader van het onderzoek naar de mogelijkheid om de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten, betekenis gehecht aan hetgeen verweerder in het verweerschrift en ter zitting naar voren heeft gebracht, te weten dat ook indien de verklaring van 12 januari 2007 als nadere onderbouwing van het bezwaar zou zijn aangemerkt, verweerder niet zou hebben afgezien van niet-ontvankelijkverklaring, nu deze verklaring niet binnen de verzuimtermijn was ingediend. Verweerder kan volgens de rechtbank in redelijkheid van deze bevoegdheid gebruik maken.

3. In het verweerschrift heeft verweerder het (subsidiare) standpunt ingenomen dat, indien de rechtbank de verklaring (van 12 januari 2007) opnieuw wenst te betrekken in onderhavige beoordeling, deze niet alsnog tot ontvankelijkverklaring van het bezwaar dient te leiden. Immers, los van de omstandigheid dat eiseres deze verklaring verweerder heeft doen toekomen na het vollopen van de herstelperiode en dit aldus de niet-ontvankelijkheid onverlet laat, de verklaring bezwaarlijk als een nadere onderbouwing van het inleidende bezwaar kan worden gezien, nu eiseres bij het overleggen ervan niet nader heeft gemotiveerd tegen welke overweging(en) in de initiële beschikking wordt opgekomen.

Ter zitting van 13 maart 2008 heeft appellante naar voren gebracht dat de verklaring van 12 januari 2007 ruimschoots vóór de beslissing op bezwaar aan verweerder is toegezonden en door verweerder is ontvangen. Verweerder had deze verklaring dan ook in haar besluitvorming dienen te betrekken. De bezwaarschriftprocedure is immers een volle beroepsprocedure.

# LEIJEN & NANDOE

## ADVOCATEN

- 2 -

Daarnaast heeft appellante ter zitting naar voren gebracht dat overduidelijk is dat de verklaring van 12 januari 2007, waarin staat dat de dochter van appellante vanaf een leeftijd van twee maanden gedurende vijf dagen per week in een Nederlands opvanggezin verblijft, gericht is tegen de overweging van verweerder in de beschikking in primo dat van deze dochter kan worden gevergd dat zij appellante naar China volgt om daar het gezinsleven uit te oefenen, nu zij gelet op haar leeftijd geen zelfstandig privé-leven heeft.

De Centrale Raad van Beroep heeft in een uitspraak van 8 augustus 2001 (AB 2001, 316) overwogen dat de niet-ontvankelijkverklaring op een discretionaire bevoegdheid berust, waarbij als toetsingsmaatstaf geldt of het bestuursorgaan niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot niet-ontvankelijkverklaring.

Verweerder heeft in redelijkheid niet tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaarschrift kunnen beslissen.

Zoals door appellante ter zitting van 13 maart 2008 naar voren is gebracht is de verklaring van 12 januari 2007 een maand voordat verweerder op het bezwaar besliste aan verweerder toegezonden en had verweerder deze verklaring mee dienen te nemen in haar besluitvorming.

Dat verweerder deze mening ook zelf is toegedaan blijkt uit werkinstructie 167A van verweerder (bijlage 2). In deze werkinstructie, gericht aan de regiodirecteuren van de IND, laat verweerder weten dat, naar analogie van de buitenbehandelingstelling in eerste aanleg, zoals genoemd in artikel 4:5, vierde lid, Awb, is besloten dat gedurende vier weken na het verstrijken van de herstel-verzuim-termijn tot niet-ontvankelijkverklaring kan worden overgegaan. Beslist de IND pas daarna dan worden de gronden, indien die inmiddels zijn binnengekomen, wel meegenomen.

Bij brief van 5 december 2006 heeft verweerder appellante verzocht het verzuim binnen twee weken na dagtekening, dus vóór 20 december 2006, te herstellen.

Op 19 januari 2007 waren vier weken verstreken sinds het verstrijken van de herstel verzuim-termijn. Verweerder had, op grond van haar eigen beleid, dus tot 19 januari 2007 de mogelijkheid het bezwaar niet-ontvankelijk te verklaren, zonder de verklaring van 12 januari 2007 mee te nemen in haar besluitvorming.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 7:11, eerste lid, Awb staat dat de bezwaren voldoende ruim moeten worden opgevat.

Uitgangspunt is dat in bezwaar na heroverweging op basis van de op dat moment bekende feiten en omstandigheden wordt beslist.

Op 12 februari 2007 was verweerder bekend met de verklaring van 12 januari 2007, waaruit blijkt dat de dochter van appellante, ondanks haar leeftijd, een zelfstandig privé-leven heeft.

**LEIJEN & NANDOE****ADVOCATEN**

- 3 -

Dit wierp een ander licht op de bij verweerder tot dan toe bekende feiten en omstandigheden van de zaak. Verweerder had de belangen van appellante anders dienen te wegen dan in de beschikking in primo.

Uit de beschikking op bezwaar, uit het verweerschrift en uit het verhandelde ter zitting van 13 maart 2008 blijkt niet dat verweerder met deze belangen, zoals blijkend uit de verklaring van 12 januari 2007, rekening heeft gehouden.

Appellante verwijst in dit verband naar een uitspraak van uw Afdeling van 21 februari 2007 (nr. 200603511/1, JB 2007, nr. 73), waarin werd overwogen dat voor het in stand laten van de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit slechts plaats is, indien bij de te nemen beslissing op bezwaar nog slechts een besluit kan worden genomen van dezelfde strekking en inhoud als het vernietigde besluit.

Verweerder heeft dan ook in redelijkheid niet tot niet-ontvankelijkverklaring kunnen besluiten. De rechtbank heeft in haar uitspraak van 1 april 2008 ten onrechte overwogen dat verweerder in redelijkheid gebruik mocht maken van haar discretionaire bevoegdheid tot niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaarschrift en de rechtsgevolgen van de beschikking van 12 februari 2007 ten onrechte in stand gelaten.

**DIAROM:**

wendt appellante zich tot uw Afdeling met het verzoek:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem te vernietigen;
- het beroep gegrond te verklaren, het besluit van 12 februari 2007 te vernietigen en de rechtsgevolgen van dit besluit in stand te laten;
- de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de kosten van het beroep en het hoger beroep.

Alkmaar, 5 mei 2008

voor appellante

mr R. S. Nandoe,  
advocaat-gemachtigde.